

BOYUN EĞME

Kemal Okuyan: Sosyalizmin sesi burada diyeceğiz • Sf3

TKP'den mektup var: 1 Mayıs'ta birlikte yürüyelim • Sf4

'BÖYLE GELMİŞ BÖYLE GİDER' DİYENLER EVİNDE OTURSUN

BİZ 1 MAYIS'A ÇIKALIM

HALK
AYAĞA
KALKIYOR

7 MAYIS 2018

HAFTALIK SIYASİ GAZETE ■ 20 NISAN 2018 CUMA ■ 1 TL

TELEVİZYONDAN YAYIMLANMAYACAK

Hazırlıklar hızlandı. Herkes bir şeylere hazırlanıyor. İttifaklar, aday adayları, kulis ehli, bankacılar, döviz büroları, spekülötörler, müsteşarlar, bakan yakınları, müteahhitler, gençlik kolları...

Seçime hazırlanıyorlar, vergi affına hazırlanıyorlar, doların inmesine çıkmasına hazırlanıyorlar, yeni ihalelere, şeker fabrikalarının satışına, seçim yatırımları sırasında açılacak kadrolara...

Kısacası herkes kapısında beklediği ikbal neyse onun için hazırlık yapıyor.

"2019'a hazırlanma" heyecanı fazla sürmedi. Baştan aşağı hukuksuzluk ve hile ile doldurulmuş seçim yasası, halkı aptal yerine koyan YSK kararları ile 2019'u kazasız belasız atlatmak niyetinde olan "Cumhur İttifakı" ülkede ve dünyada gidişatın belirsizliklerinden sıkıldı. Cumhurbaşkanlığı ve hükümet koltuklarının yerel seçimlerden önce

doldurulmasının kendi çıkarları için daha uygun olacağını gördü. Ülkenin geleceğini belirleyeceği, varlık yokluk meselesi olduğu söylenen 2019 Kasımı geriye çekiliyor.

Şimdi hummalı bir şekilde hazırlanıyorlar.

Ve halkı hazırlamaya çalışıyorlar.

Akıl almaz, haksız ve hileli bir seçimde paşa paşa sandığa gidip oyunu vermeye, oyunu bozmadan ülkenin geleceği ile oynayacak oyuncuyu seçmeye...

Şimdi bir süre televizyonlar "ısınan gündemi" halkın üzerine boca edecek.

Seçim yatırımları, vaatler, karşılıklı meydan okumalar, "en uygun aday" tartışmaları...

Milyonlarca insan için, emekçi halk için seçilecek yollar var.

İyice evine kapanıp gelişmeleri tribünden maç izler gibi izlemek bir yol.

Bir diğer yolsa kendi oyununu kurmak.

Düzen siyasetinin edilgen seyircileri olmaktan çıkıp, düzen siyasetçilerini kendisini izlemeye, hesabını halka göre yapmaya zorlamak...

Biz bunun yolunun örgütlü mücadelenin güçlendirilmesinden, düzen siyaseti karşısında gerçek bir seçenek olarak emekçilerin kendi siyasal örgütlenmelerini büyütmelelerinden geçtiğini düşünüyoruz.

Ve diyoruz ki, 1 Mayıs günü evinde oturup siyaset kodamanlarının demeçlerini, açıklamalarını, görüşmelerini ve kulis haberlerini izlemeyi seçenler hep izleyici kalmaya mahkûm olacak.

Oysa, çok şeyin değişmesi lazım. Ve değişim ancak milyonların izleyici olmaktan çıkmalarıyla mümkün olacak.

Bir şeyler değişirken bunu görmek, izlemek ve anlamak için bile kovuklardan çıkmak gerek.

Şimdi Türkiye Komünist Partisi, kovuğuna sığınmayı kabullenmeyenleri, boyun eğmeyenleri 1 Mayıs'a çağırıyor.

Halk ayağa kalkacak. Başka bir yol yok. Kimsenin, çıkmaz sokaklara, kolay çözümlere, boş hayallere yönelmesine izin veremeyiz. 1 Mayıs bunun için önemli. 1 Mayıs'ı örgütlemeli. Sokak sokak, fabrika fabrika...

KOMÜNİST İŞÇİLER 1 MAYIS'I ÖRGÜTLÜYOR

1 MAYIS GÖSTERİLERİ İÇİN HAZIRLANAN KOMÜNİST İŞÇİLERLE İŞYERLERİNDEKİ DURUMU, 1 MAYIS'LA İLGİLİ GÖZLEMLERİNİ KONUŞTUK.

"BANKA EMEKÇİSİ 'BEN DE VARIM' DEMEK ZORUNDA"

Türkiye'de en çok çalışanı olan bankalardan birinin genel müdürlüğünde çalışıyorum.

1 mayıs banka ortalamasında işçilerin eşitlik ve özgürlük için mücadele gününden ziyade bir tatil günü olarak algılanıyor. Aslında bunun da rasyonel bir zemini var. O da banka emekçilerinin çalışma gün ve saatlerinin yoğunluğu. Dolayısıyla işçi bayramı gerçekten de genel olarak işçilerin 1 gün de olsa huzur bulduğu bir gün olarak kabul ediliyor.

Bununla birlikte işçi sınıfının dahil olduğum kesimi işçi olduğunu kabul etmekle birlikte sınıf olarak davranma eğiliminden uzak ve mücadele deneyimi zayıf. Kısa sürede kazanımla sonuçlanmayacak eylemliliklere bu nedenle mesafeli yaklaşıyorum.

Temas edebildiğimiz bir grup arkadaşımızla işçi sınıfının hak mücadelesinin bir parçası olarak bu güne bakıyor ve bahsettiğimiz etkilerden özgürleştikleri ölçüde sınıflarının yanında olmayı bir görev biliyorlar. Çünkü banka emekçisinin işyerindeki durumu bu düşüncüyü kolaylaştırıcı düzeyde berbat hale gelmiş durumda.

Beklentimiz gitgide daha fazla banka emekçisinin eşitlik mücadelesinde ben de varım demesi. Bu günün katılan bankacılarla

fazlasıyla moral vermesini, iş yerinde patronuna karşı dik durmasını, tedirginliklerinden giderek uzaklaşmasını sağlayacağını umuyorum.

Bankacılar içinde buldukları durumu fazlasıyla çözümsüz buluyor ve 1 Mayıs'a katılmak bile bu konuda moral verecek ve çözümün işaretlerini sunacaktır. Kendi iş arkadaşlarına güvenmesini, onlarla örgütlenmesini kolaylaştıracak ve doğru yerde durmanın özgüvenini kazandıracaktır. 1 Mayıs'ın banka emekçilerinin işsizlik baskısı, ücret düşüklüğü, mobbing ve işçi düşmanı politikalara karşı banka tekellerine karşı mücadelesini ivmelenmesini umuyorum.

Tatil yapmak, eğlenmek hepimizin hakkı. Fakat 1 mayıs tatil günü değil ve ne yazık ki işyerimizin, ülkemizin ve dünyanın bu halinde bayram gününü de değil. 1 mayıs'ta TKP'li plaza ofis emekçileriyle yürüyeceğim. Dosta güven, düşmana korku vermek için orada olacağım. Çünkü ancak bu irade kuvvetlenirse 1 Mayıslar bayram olabilecek, emekçiler için hayat güzelleşecek.

"SINIFIN PARTİSİ NEREDEYSE BEN ORADAYIM"

Yaklaşık 8 senedir Bosal'da çalışıyorum.

1 Mayıs'ta çalışmıyoruz. Patronun daha önceki 1 Mayıs'da mesaiye çağıracağı oluyordu işçi arkadaşlarımızı ama genelde buna izin vermiyoruz, mesaiye yazdığı arkadaşlarımıza da neden kalmamaları gerektiğini anlatıp ikna ediyoruz. Fabrikada bu sene gösteriler için yoğun bir hazırlık yürütüyoruz.

Benim beklentim işçi sınıfının yoğun sömürü ve ağır ekonomik sıkıntıların katmerlenerek arttığı bir dönemde buna aynı şiddetle yanıt vermesi. İşçilerin sınıf haline gelmesinde 1 Mayıs'ın bir sıçrama tahtası olması, bunun için mücadele ediyoruz, örgütleniyoruz.

1 Mayıs'ta ne yapacağım konusu benim için net: işçi sınıfının partisi nerdeyse ben oradayım! Benim için asıl soru şu: Sınıf kardeşlerimizi partileriyle buluşturmak için fabrikada ne yapmalıyız? Şimdiden söyleyebilirim ki önemlice bir sayıda arkadaşımızı sınıfın partisinin saflarına çekeceğiz ve işçilerin ayağa kalkması için üzerimize düşen ne varsa yapacağız.

"İŞÇİ AVUKATLARIN CANI ÇIKIYOR"

Mecidiyeköy'de çalışıyorum. Orta büyüklükte bir ofiste. 6 işçi avukat, 2 ofis çalışanı bir de patron avukat.

Ben henüz hiç 1 Mayıs günü çalışmadım. Şu anki işyerimde şimdiki kadar lafi edilmedi ama bundan sonra da işçi bayramında çalışmayı düşünmüyorum. Yani bu sene de tatil.

İşyerindeki arkadaşlarımızla 1 Mayıs hakkında konuştuk. Genelde bizim meslekte işçilik kabul edilmiyor. O yüzden 1 Mayıs'ı da bedavadan tatil diye görüyorlar, konuyu biraz deşince herkes kabul etmek zorunda kalıyor ki mesaiden canı çıkmış avukat dinlenmeye yer arıyor ama kendine konduramıyor nedense işçiliği. Gerçi eskisine göre daha iyi durumdayız artık işçileşmenin boyutları kör göze parmak biçimini aldığı için bunu reddetmek sadece kendini kandırıp kaçış yolu aramak anlamına geliyor, herkes de sanırım bunun farkında ama 1 Mayıs konusunda daha alınacak yol var.

Açıkçası 1 Mayıs'ta işçi avukatların bir arada yürüdüğü, yalnız olmadığını fark ettiği, meslektaşlarına da gösterdiği bir bir araya geliş günü yaratmayı bekliyorum. Kendi çevremdeki herkesi kolundan tutup götürmeye niyetliyim. Tabii ki temsili bir gün diye düşünülebilir ancak bizim bulunduğumuz taraf aslında nostalji peşinde koşacak ya da "aman boş ver" deyip anlık mutluluklarla yetinecek bir tavır için yanlış taraf. Ülkede iktidarıyla muhalefetiyle yarattıkları ortam belli, bunun tahkim edildiği yerler sadece devlet daireleri değil elbette. Tüm işyerlerinde bu baskı sağlanmaksızın ülkede böyle bir ortamı yaratamazsınız. Dolayısıyla bunun kırılacağı yerlerden en önemlisi de işyerlerimiz. Ben işyerimde, adliyede, gittiğim her yerde bunu aşmaya, arkadaşlarıma cesaret vermeye çalışıyorum ama bütün işçi avukatlara düşen bir görev var burada. Biz sesimizi çıkarmak zorundayız. Kendimiz için, ülkemiz için, yurttaşlarımız için. Sesimizi birleştirmemiz şart yoksa ferdî çatışmalardan yenilgiyle çıkıp kahramanlık hikayeleri yaratmak da pek anlamlı değil. Ses birleştirmek için bir fırsat işte 1 Mayıs.

Ben 1 Mayıs'ta akşamdan bayramlıklarımı hazırlayacağım, sabah tıraşımı olacağım. Bir tane TKP şapka'm var onu takıp çıkacağım evden. Eşi dostu tekrar yoklayıp buluşma yerine gideceğim. Ondan sonra partimin kararlaştırdığı yerde benim gibi emeğini satarak yaşamını kazanan kardeşlerle, dostlarla beraber "yarın ne yaparız" diye bir gücümüzü tartacağız. 1 Mayıs planım kaba şekilde böyle. Bakalım; günün ihtiyaçları yeni şeyler getirirse onu da o zaman planlarız.

"ÖĞRETMENLERİN GÜNDEMİ YÜKLÜ"

... Anadolu Lisesi'nde çalışıyorum. Devlet okulu.

1 Mayıs resmi tatil ilan edildikten sonra okullarda buna uyulmaması söz konusu olmadı.

Önceki yıllarda, okuldaki öğretmenlerin 1 Mayıs gösterilerine katılımı çok düşüktü. Eğitim-Sen üyesi olanlardan sadece birkaç kişi, diğer çalışanlardan ise hiç kimse katılmıyordu. Sendikaların bile 1 Mayıs'a çoğu zaman katılmış olmak için katıldıklarını göz önünde bulundurursak, eğitim çalışanlarının bu durumu aslında anlaşılır.

Okulda 80 civarı çalışan var. 1 Mayıs yeni yeni gündem oluşturmaya başladı ve kendilerinin yaptığı bir değerlendirme aslında yok. Şu sıralar, öğretmenlerin gündeminde daha çok, 'performansa dayalı değerlendirme' ve okulda sıkça rastladığımız dini içerikli etkinlikler var. Okuldaki gerici uygulamalar daha çok okul müdürünün tasarrufu olarak görüldüğü için, buna karşı koymak, müdüre geri adım attırmaya çalışmakla özdeşleşiyor. Performans Değerlendirme Sistemi için ise, 'buna karşı ne yapmak gerekir?' sorusuna değil, daha çok 'hükümet bu sistemi uygulayabilir mi, uygulayamaz mı?' sorusuna cevap arayan tartışmalar yaşanıyor.

Bir öğretmen olarak 1 Mayıs'a, okuldaki piyasacı ve gerici uygulamaların karşısına dikilen tüm çalışma arkadaşlarımızın gelmesini, "dostlar alış verişte görsün" umursamazlığının veya "ben gideyim, üzerime düşeni yapayım. Ama biliyorum ki bir şey çıkmayacak yine" umutsuzluğunun değil mücadele etme isteğinin belirleyici olmasını istiyorum. Aynı zamanda, işçi sınıfının sesinin ülke siyasetinde duyulduğu, etkisinin ardından gelen günlerde de sürdüğü, katılanlar kadar, katılmayan kişilere de enerji ve umut veren bir gün olarak geçmesini bekliyorum.

1 Mayıs'ta TKP saflarında olacağım.

"BU YIL BİZİM FABRİKA ALANDA OLACAK"

Böhler Uddeholm Çelik firmasında çalışıyorum.

Firmada çalışmaya başlayalı 2 yıl kadar oldu. Bildiğim kadarıyla, daha önce 1 Mayıs günü firmada tatil edilmiyordu fakat bu yıl tatil ve işçiler alanlarda olacak.

8 Mart dünya emekçi kadınlar günü dolayısıyla fabrikamızda bir etkinlik gerçekleştirdik. O gün yaklaşan 1 Mayıs'ın çalışması da bizim için başlamış oldu. Yapılan konuşmalarda da bu bağlantıya işaret edildi.

Fabrikada çalışan işçilerin geçen yıl

yaşadığımız sendikal süreç öncesinde siyaset ve sınıf gündemleriyle pek bağları yoktu fakat sonrasında yaşanan örgütlenme süreci ve devamında hep birlikte bir bilinçlenme süreci yaşandı.

Yaklaşan 1 Mayıs konusunda yoğun bir heyecan yaşanmadığını söylersem haksızlık olur. 1 Mayıs'ın bugün ne ifade ettiği ve neden alanlara çıkılması gerektiği elbette arkadaşlarımızın kafasında hazır cevapları olan bir konu değil.

Fakat bir tarafta yoğun olarak 1 Mayıs'ın örgütlenmesi için kararlılıkla çalışma yürütülüyor ve katılım beklentisi her geçen gün artıyor.

1 Mayıs'tan en önemli beklentim sınıfın ayağa kalktığı bir uğrak olması. Sınıfın parti ile bulunduğu, umutsuzluğun yok edilmeye başlandığı bir uğrak. Beklentim bu.

1 Mayıs'ta fabrikadan işçi arkadaşlarımız ve yoldaşlarımızla Maltepe'de işçi sınıfının partisi TKP'nin saflarında olacağım.

"ZORUNLU MESAI KOYARLARSA REDDEDECEĞİZ"

Üçüncü Havalimanı inşaatında çalışıyorum.

Burada resmi tatiller daha önce açıklandı. Bunların arasında 1 Mayıs tarihi de geçiyor. Fakat İGA'nın son olarak çıkarttığı yönetmelikte akıl dışı mesai saatleri var. Örneğin Cumartesi günü 12.30'da paydos edilmesi gerekirken biz Cumartesi ve Pazar günleri saat 18.00'e kadar çalışıyoruz. 1 mayıs günü işveren zorunlu mesai diyebilir; biz bu kararı reddedeceğiz. Arkadaşlarımızı da bu konuda ikna edeceğiz.

Burada bir çok arkadaşımız ile konuştuk. Hatta 1 mayıs gündemi ortada yokken biz ne yapmalıyız sorusuna cevap aramaya çalışıyorduk. 1 Mayıs günü ise işçilerin sözünün olduğu bir gün olmasını diliyoruz.

Bence bizim için "1 Mayıs gününden ne bekliyorsunuz" sorusunun çok açık bir cevabı var. Bu karanlık düzene karşı olanlar olarak, AKP diktatörlüğünü yerin dibine batırdığımız, örgütlü gücümüzü gösterdiğimiz bir 1 Mayıs olmasını bekliyoruz.

Şimdiden 1 mayıs hazırlıklarına başladık. Arkadaşlarımız ile konuşuyor, davet ediyoruz 1 Mayıs günü hep beraber belirli bir noktada toplanıp Türkiye Komünist Partisi saflarına katılacağız.

TKP GENEL SEKRETERİ KEMAL OKUYAN'LA 1 MAYIS HAKKINDA

'Sosyalizmin sesi burada diyeceğiz'

"Kolaycı ve sahte çözümlerin peşinden gidenlerin 1 Mayıs'ta taşeronlukla, yoksullukla, işsizlikle, iş cinayetleriyle ilgili dövizler taşımalarının, slogan atmasının bir anlamı yok. Sömürü düzeninin içinde durmaya devam ederek bunların hiçbirisini çözemezsiniz."

Türkiye 1 Mayıs gösterilerine hazırlanıyor. Afrin operasyonu, NATO bombardımanı, hukuksuz seçim yasası, ekonomik belirsizlikler derken, ülke 1 Mayıs'a sıcak gündemlerle giriyor. Bu koşullarda 1 Mayıs'a TKP'nin yüklediği anlamın özeti, örgütlü mücadelenin, işçilerin bağımsız siyasal örgütlenmesinin 1 Mayıs'ta güçlü bir ses vermesi gerekliliği.

TKP Genel Sekreteri Kemal Okuyan ile 1 Mayıs hakkında yaptığımız söyleşiye okurlarımıza sunuyoruz.

Türkiye Komünist Partisi açısından 2018 1 Mayıs'ı ne anlam taşıyor?

Bu soruyu "1 Mayıs 2018 Türkiye açısından ne anlam taşıyor" diye yanıtlamak sanırım daha doğru. TKP'nin 1 Mayıs'a yaklaşımını belirleyen de bu. Türkiye'de bugün neye ihtiyaç var? Umudun güçlenmesine, çaresizlik hissini aşılmasına ihtiyaç var. Örgütsüzlüğün en temel sorun olduğu anlaşılmasına ihtiyaç var ve tersinden örgütlülüğün en acil meselelerden, en köklü olanlara kadar birçok sorunun çözümünün anahtarı olduğunun anlaşılmasına ihtiyaç var.

Sizce temel sorun insanların kolaycı çözümlerin peşinden

gitmesi, örgütlü mücadeleden uzak durması mı?

İnsanlar kolaycı çözümün peşinden gitmiyor. Siyaset insanlara kolaycı çözümleri dayatıyor. Sonuçta elbette insanlar aynı sonucu verecek zoru değil kolayı seçer. Diğeri saçma olurdu. Ancak kolaycı çözümler aslında sonuç vermiyor ve zaten sonuç vermesi için önümüze konuyor. 1 Mayıs işçi sınıfının kolaycılığa teslim olmama iradesinin güçleneceği bir gün olmalı, 1 Mayıs emekçi kitleler adına, onlar için siyaset yapan partinin kolaycılığa meydan okuduğu bir gün olmalı. TKP 2018 1 Mayıs'ına böyle bakıyor. Diğertürüsü, emekçi halkın en yakıcı sorunlarının, dile getirilseler bile, bu genel umutsuzluk ve kolaycılık denizinde sıradanlaştığı bir durumla karşılaşıyoruz. Kolaycı ve sahte çözümlerin peşinden gidenlerin 1 Mayıs'ta taşeronlukla, yoksullukla, işsizlikle, iş cinayetleriyle ilgili dövizler taşımalarının, slogan atmasının bir anlamı yok. Sömürü düzeninin içinde durmaya devam ederek bunların hiçbirisini çözemezsiniz.

Bütün bunlar açısından 1 Mayıs çözüm getirebilir mi?

1 Mayıs kendi başına bir şey çözemez ama çözüme yardımcı olabilir. Türkiye'de 1 Mayıs'ların birçok ülkede olduğundan daha önemli olduğu açık. Her yıl bir

biçimde egemen sınıf ile emekçiler arasında bir inatlaşmaya sahne oluyor. Bu inatlaşma, siyasal bir enerji verirse, işçi sınıfına bağımsız bir siyasi güç olma enerjisi verirse ne güzel. Ama zaman zaman bu inatlaşma küçük hesaplara, sendikal rekabete hizmet ediyor, işçi sınıfının mücadelesinin genel ihtiyaçlarıyla bir ilgisi kalmıyor. İnat, tutarlı bir siyasal hattın ürünüye iyidir.

Taksim de bir inatlaşma konusu oldu yıllarca. Bu yıl da Taksim diyenler var.

Türkiye Komünist Partisi, Taksim'in 1 Mayıs Alanı olarak belirlenmesi için verilen mücadeleden yıllarca en kararlı unsurlarından biri oldu. Parti 1996'da bütün yasaklamalara karşın Taksim'de kitlesel bir kutlama yaptı tek başına. Yıllarca Taksim'in 1 Mayıs'a açılması için dışarıya bir mücadele içinde olduk ve sonuçta hep birlikte kazandık. Sonra yine yasaklar başladı. 2015'te Erdoğan'a sürpriz yapan, iktidarın bütün cilasını döküveren yine TKP oldu. 2015'te Taksim'e her durumda çıkılabileceğini göstermek için yaptık bu eylemi. Ancak bu tutum her yıl yinelenemez. Bugün ihtiyacımız büyümek, yaygınlaşmak, daha kitlesel 1 Mayıs'larda buluşmaktır. 2018'de Taksim'i adres gösterenlere saygı duyuyoruz, kendi tercihleridir ancak yegane kutlama alanı olarak Taksim'in işaret edilmesini doğru bulmuyoruz. Ayrıca Taksim'de işlenen büyük kent suçunu bütün sonuçlarıyla ortadan kaldırmadan orada kitlesel 1 Mayıs kutlaması kimin işine sinebilir? AKM'nin yerinde yeller eserken,

Taksim insansızlaştırılmış ve bir beton yığına dönüştürülmüşken...

TKP umutsuzluğu, kolaycılığı, çaresizliği aşmaya yardımcı olacak bir 1 Mayıs öngörüyorsunuz. Bunun için nasıl bir çalışma yürütüyorsunuz?

Şunları yaygın ve açık bir biçimde anlatıyoruz: Bir: Türkiye'de sanıldığından daha zayıf bir iktidar var. İki: Bu iktidarı olduğundan daha güçlü gösteren, iktidarın temel politikalarından farklı bir programı olmayan muhalefetin varlığı buna eşlik ediyor. Üç: Bütün sorunların kaynağında bugünkü düzen vardır ve hem iktidar hem de muhalefet bu düzenin devamından yanadır. Dört: "Erdoğan git-sin de ne olursa olsun" anlayışı Türkiye'yi rehin

almaktır. CHP, HDP, İyi Parti, Saadet Partisi ve diğerlerinin sadece ve sadece Erdoğan karşıtlığında bir araya geldiği ve diyelim ki Erdoğan'ı alt etmekte başarılı olduğu bir "ittifak"tan hiçbir çözüm çıkmaz. İnsanlar bir an soluk aldıklarını sanır, sonrası yine ağır bir karanlıktır. Beş: Halk çare aramaktadır ve tek gerçek çözüm olan düzen değişikliği, sosyalist bir Türkiye Kaf Dağı'nın ardında değildir. Türkiye'de bunu hedefleyen örgütlü gücün toplumsal açıdan hissedilir olmasına az kalmıştır. 1 Mayıs buna hizmet etmelidir... Bunları anlatıyoruz ve diyoruz ki, 1 Mayıs'a mutlaka katılın. 1 Mayıs'a umudu yeşertecek, çaresizlik hissini ortadan kaldıracak, kolaycı ama sahte çözümlere kapıyı kapatacak TKP ile katılın. 2018 1 Mayıs'ının önemli konusu budur. Yoksa Erdoğan'a dönük tepkinin kişilişlesmesine, tutarsızlaşmasına hizmet eden bir 1 Mayıs'ın kimseye yararı yoktur, tersine zararı vardır.

Bu nedenle TKP bu yıl 1 Mayıs'ta "işçi sınıfının bağımsız sesi, sosyalizmin sesi burada ve güçlü" diyecek. Katıldığı her yerde.

17 NİSAN / İZMİR

Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde bir makine imalat ve montaj firmasında taşeron işçi olarak çalışan Ümit Deveci(26), su deposuna kaynak yaptığı sırada ray üzerinde hareket halinde bulunan vincin çarpması sonucu vinc ile demir kolon arasına sıkışarak yaşamını yitirdi. Vinclerin çalışma sahasına işçilerin girmemesi, bunun için gerekli önlemlerin alınması gerekiyor ancak patronlar üretim hızını düşürmemek için işçilerin hayatını tehlikeye atıyor. Vincin çalıştığı bölgede üretim ve bakım-onarım çalışmaları devam ettiriliyor. Vinclerin ve vinc sahasına girişin neden olduğu işçi ölümleri azımsanmayacak sayıda.

17 NİSAN / KOCAELİ

Cengiz Holding-Limak-Kolin ortaklığındaki patronların yap-işlet-devret modeliyle inşa ettiği Kuzey Marmara otoyolu inşaatında meydana

gelen iş cinayetinde 22 yaşındaki işçinin eli, tünel açmakta kullanılan iş makinesine kapıldı. Genç işçi yaşamını yitirdi. Makinaların hareketli kısımlarının koruyucusunun bulunması ve denetimlerin yapılması patronların sorumlulukları arasında yer alıyor.

16 NİSAN / AYDIN

25 yaşındaki Sosyal Bilimler Öğretmenliği mezunu Merve Çavdar, işsizlik nedeniyle bir süredir bunalımdaydı. Sabah evden "iş bulmaya gidiyorum" diyerek çıktı, Aydın İncirliova Güzelçamlı sahiline geldiğinde yanındaki depresyon haplarının tamamını içerek intihar etti. İş cinayetlerinde dünyada ilk sıralarda yer alan Türkiye'de, ekonomik sıkıntılar ve işsizlik nedeniyle intihar eden işçi sayısında da ürkütücü boyutlara ulaşıldı. İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) Meclisi, raporuna göre 2013 yılında en az 15 işçi, 2014 yılında en az 25 işçi, 2015 yılında en

az 59 işçi, 2016 yılında en az 90 işçi, 2017 yılında ise en az 89 işçi işyeri içinde intihar ederek yaşamını yitirdi.

14 NİSAN / SİVAS

Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan bir fabrikada dış cephe yalıtımı yaparken çatıdaki sacın kırılmasıyla 6 metre yükseklikten fabrikasının içine düşen işçi Abdullah Koçer (28) yaşamını yitirdi. Yüksekte çalışma yapan işçilerin, yüksekte çalışma eğitimi alması ve sağlık muayenesinde işyeri hekiminin işçiye yüksekte çalışma yapabilir raporu vermesi gerekmektedir. Ayrıca işçilerin kişisel koruyucu donanım kullanarak yüksekte çalışma yapması gerekmektedir. Çatıdan işçinin emniyet kemeri olmadığı için düştüğü anlaşılmaktadır. Paraşüt tipi emniyet kemeri işçiye vermek, kemeri kullanımı ile ilgili işçiye ayrıca bilgilendirme yapmak ve denetlemek patronların sorumlu-

lukları arasındadır.

14 NİSAN / OSMANİYE

Aydınlar Mahallesi Ortaokulu bahçesinde bulunan atıl durumdaki su kulesinin yıkımı sırasında halat bağlamak için su kulesine çıkan 25 yaşındaki Suriyeli işçi Yahya Karabacak yaklaşık 25 metre yükseklikten beton zemine düşerek yaşamını yitirdi.

13 NİSAN / SAMSUN

Çalıştığı inşaatın 4. katından dengesini kaybederek düşen Celal Bağ(45) yaşamını yitirdi.

12 NİSAN / İSTANBUL

Üçüncü Havalimanı inşaatı Pier 4 bölgesindeki metal yapıda çalışan bir işçi, üzerine cam düşmesi sonucu yaşamını yitirdi. Cam gibi kırılabilir ve işçilere zarar verebilecek malzemelerin sabitlenmesi ve düşme tehlikesi bulunan alanlara işçilerin girmesinin engellenmesi gerekir.

TKP 1 MAYIS'A ÇAĞIRIYOR

1 Mayıs mektubu

Türkiye Komünist Partisi, 1 Mayıs gösterilerine 8 merkezde katılıyor. Bu yıl 1 Mayıs gösterilerinde işçi sınıfının örgütlü siyasal etkinliğinin ortaya konulmasının hayati önemde olduğunu söyleyen TKP, gösterilere parti ile katılma çağrısı yaptı ve bir mektup yayınladı.

**HALK
AYAĞA
KALKIYOR**

1 MAYIS 2018

Sevgili dostlar, kardeşler,

Çok kötü şeylerin, çok umut verici güzel şeylerle birlikte yaşandığı bir dünyada...

Sömürü düzeninin, gericiğin üzerimize çullandığı ama onca şeye rağmen milyonlarca insanın, aslında ülkenin çoğunluğunun teslim olmayı reddettiği, bir çıkış yolu aradığı bir ülkede...

İşçilerin yalnızca emeklerini değil, geleceğini çalan sömürücülerle, sömürüye son verecek bir düzenin savunucularının mücadelesinin hiç yavaşlamadığı bir dönemde...

Sizi 1 Mayıs gösterilerine çağırıyoruz. Daha açıkçası, sizi 1 Mayıs gösterilerine Türkiye Komünist Partisi ile katılmaya çağırıyoruz.

Bu çağırımız bir "bayram kutlaması" çağrısı değil. Zaten ülkemizde 1 Mayıs'ın sıradan, huzurlu bir bayram günü olarak yaşanması mümkün değil. İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma gününün tam bir bayram günü olması için işçi sınıfının ülkenin dümenini eline alması gerekiyor.

1 Mayıs'ta eşitlik ve özgürlük idealini, Türkiye'nin ve dünyanın aydınlık geleceğine olan ortak inancımızı TKP ile 1 Mayıs gösterilerinde paylaşmaya ve göstermeye çağırıyoruz sizi. 1 Mayıs günü, komünistler kendi pankartları ile yürüyecek, kendi sözlerini söyleyecek. 1 Mayıs gösterilerine belirlediğimiz merkezlerde katılacağız. Bu gösterilerde TKP boy gösterecek.

"Peki 1 Mayıs 2018'e ne anlam yüklüyorsunuz, 1 Mayıs gösterilerinden TKP ne çıkartmayı amaçlıyor" diye sorabilirsiniz.

Biz, ülkenin diri, ileri, aydınlık insanların, emek ve özgürlüğün mücadelesini verenlerin güçlü, kararlı, etkili bir şekilde meydana çıkmalarının çok önemli olduğunu düşünüyoruz. Ne fazla ne eksik: 1 Mayıs'ın mesajı, 1 Mayıs'ın kazanımı o gün ortaya çıkan görüntüde taşınıyor.

Türkiye Komünist Partisi ile yürüyecek olanlar, eşitlik ve özgürlük idealine bağlanmış yurttaşlarımız **"biz buradayız ve büyük hesaplaşmaya hazırlanıyoruz"** demiş olacak.

Bunu diyenlerin ertesi güne, sonraki günlere daha fazla bilenmiş, kendine ve mücadelesine daha fazla güvenen biri olarak başlayacağını düşünüyoruz.

Bu meydan okuma ne kadar etkili olursa, üzerimize çöken dumanın o kadar kolay dağıtılacağını, korkma sırasının halka korku salanlara geleceğini düşünüyoruz.

1 Mayıs'a uzun soluklu bir mücadelede atılan güçlü bir adım olarak anlam kazandırmaya, komünistler olarak 1 Mayıs'a bu ruhu vermeye çalışıyoruz.

TKP katıldığı her gösteride, beraber yürüdüğü insanlara, emekçilere yılgınlığı ve bıkkınlığı değil bu ruhu kazandırmaya çalışıyor. Bunun için kendi sözünü en güçlü şekilde söylemenin yollarını buluyor. Bu söylediğimiz, 1 Mayıs 2018 için de geçerli olacaktır.

TKP inandığını, bildiğini yapar. Akılla hareket eder. Bayrağını yükseltirken, pankartını boyarken, yürüyüş düzenini oluştururken bildiği, inandığı mücadeleyi ortaya koyar.

TKP, yaptığı her şeyi örgütlü yapar. Ortak akıl, ortak çalışma, dostuna güven veren, düşmanını tutuklaştıran bir örgütlü hareket yeteneği damga vurur TKP'nin yürüyüşüne.

TKP yalan söylemez. Ne kendini şişirir, ne şişirilmiş hayallerle gaz verir, ne de umutsuzluğu körüklemekten başka işe yaramayan bir tembelliği gerçekçilik diye yutturmaya kalkar. TKP iyimser olmak için yalana ihtiyaç duymaz. Gerçeklerden, tembellik ve yılgınlık değil sorumluluk ve mücadelelilik üretir.

TKP, devrimcidir. İlkesiz manevraların, düzen kurumlarına, şu ya da bu büyük güce sırt dayamaların, çirkin ve çürümüş bir düzene makyaj yapma misyonlarının peşinde koşmaz. Dünyanın düzeni bozuk. Bu düzen en kısa sürede bile değil, hemen değişmeli. TKP bu inancından, bu bilgisinden, bu ilkesinden hiç vazgeçmedi, vazgeçmeyecek.

TKP, bugünün bir gerçeğidir. Parti programımızı, ilke ve ideallerimizi, "bir gün mutlaka" hayat bulacak hayaller olarak değil, bugünün sorularına bugün verilen yanıtlar olarak görüyoruz. Kendi isteklerimizi, kendi hayal ve dilekelerimizi gerçeğin yerine de geçirmiyoruz. TKP, ülkede ve dünyada olup biten her şeyi, emekçilerin hayatına yansıyan her bir meseleyi yakından izleyen, kendini toplumsal yaşamın en canlı, en gerçek yerlerinde kuran bir parti.

Sizleri 1 Mayıs'a çağırırken söylediklerimiz bunlarla ilgili: TKP'yi güçlendirmelisiniz, TKP'yi desteklemelisiniz. TKP, hepimizin ortak çabasıyla kazanmalı!

1 Mayıs çağırımızın özü bu.

1 Mayıs'a çıkalım. Sözümüzü söyleyelim. TKP'ye güç verelim.

Ülkenin geleceğini aydınlatacak yanıtları kendi mücadelesi içinde üretecek örgütlü bir toplumsal hareket, ancak örgütlü aklı, devrimci iyimserliği, akılcı bir mücadeleliliği besleyip büyüten bir komünist partinin varlığı ile ortaya çıkacaktır.

1 Mayıs günü sizi, Ankara, İstanbul, İzmir, Mersin/Adana, Eskişehir, Antalya, Çanakkale ve Samsun'da katılacağımız gösterilerde, yanımızda, TKP bayrağı altında görmek istiyoruz.

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ

SAMANALTI / Sait Munzur

